

[Auken.]

at undtage forskellige grupper fra at modtage den støtte, som forslaget om prisdæmpning betyder. Men vi må erkende, at det rent administrativt ikke er muligt at komme længere i en afgrænsning end det, der ligger i skatteministerens forslag.

Alt taget i betragtning kan socialdemokratiet altså tilsige forslaget om prisdæmpning vores støtte. Vi vil gøre meget for, at vi efter et fornuftigt udvalgsarbejde afslutter behandlingen af dette forslag og får det vedtaget i rimelig tid her i folketinget, så man ude omkring i erhvervslivet ved, hvad man har at rette sig efter, på et så tidligt tidspunkt som muligt.

Christophersen (V):

Baggrunden for dette lovforslag er jo ganske klar. Vi har gennem de seneste måneder haft en prisudvikling, som viser, at inflationen i Danmark stadig er ganske stærk, og det betyder, at den 1. marts udløses efter al sandsynlighed 2 dyrtidsportioner. Det er en uhyre farlig tendens, hvis den får lov til fuldt ud at slå igennem. Det betyder, at i en situation, hvor vi har 130.000-150.000 arbejdsløse, hvor erhvervslivet har betydelige afsætningsvanskeligheder, og hvor vi samtidig har et betydeligt betalingsbalanceunderskud, står danske virksomheder over for en forringelse af deres konkurrenceevne endnu en gang. Derfor kan vi simpelt hen ikke acceptere, at dyrtidsreguleringen får til følge, at der kommer en ny eksplosiv forøgelse af virksomhedernes omkostninger. Men det var jo også netop denne situation, som man i aftalen fra september tog højde for ved at indsætte den bestemmelse, at der som et led i en omkostningspolitik skulle gives erhvervslivet sikkerhed for, at de højst ville blive påført virkningerne af én dyrtidsportion pr. 1. marts og én dyrtidsportion pr. 1. september i år, og at det offentlige altså ville fritage dem for omkostningsvirkningen af yderligere dyrtidsregulering. Det er det, vi står med nu, det er det løfte, som erhvervslivet har disponeret i tillid til, og allerede gennem det har vi naturligvis fået en række gunstige virkninger. Men nu står vi så over for at skulle indfri løftet, og det er det, lovforslaget her tager sigte på.

Jeg synes, der er grund til at understrege

nogle punkter i dette lovforslag. Det første er, at selve ordningen løber i perioden fra den 1. marts i år til den 28. februar 1977. Det betyder, at ordningen starter, samtidig med at den anden dyrtidsportion udløses, og den slutter med den nuværende overenskomstperiodes afslutning, sådan at man ved udformningen af den nye overenskomst kan tage rimeligt hensyn til, at den anden portion i den kommende overenskomstperiode får en omkostningsvirkning.

Det er klart, at det er forhold, som samtidig må indgå i de overvejelser, der også i konsekvens af aftalen fra september må finde sted på politisk plan vedrørende omkostningsudviklingen i 1977 og 1978, hvor aftalen jo er den, at regeringen skal sikre, at omkostningsudviklingen er i samme rolige forløb, som den var i sommeren 1975.

Den anden ting, jeg godt vil understrege, er, at kompensationsordningen er sådan udformet, at den giver fuld dækning. De forrige gange, hvor vi har anvendt dette system, har det ikke været tilfældet, men denne gang er det sådan, at beløbsmæssigt gives der fuld dækning såvel for dyrtidsreguleringen som for feriepenge og søgnehellidagsbetaling.

Det tredje, jeg vil understrege, er, at ordningen administreres via kildeskatten, sådan at arbejdsgiveren simpelt hen bare administrerer en refusion, som det offentlige i realiteten giver lønmodtagerne. Jeg tror, det havde været svært politisk og administrativt at komme nærmere til den situation, hvor det offentlige simpelt hen afholder udgifterne til den anden portion og kun bruger arbejdsgiveren som administrativt mellemlid.

Så er der også grund til at sige nogle få ord om undtagelserne; hr. Auken har været lidt inde på det. Jeg har nu det modsatte synspunkt af hr. Auken, og det glæder mig, at det i overvejende grad er det synspunkt, der er kommet til at præge lovforslaget. Jeg tror, det ville rejse en lang række problemer, og skabe mange urimelige forskelsbehandlinger, hvis man laver flere undtagelser end dem, man allerede har lavet, og selv dem, man har lavet, vil jo skabe problemer. Jeg håber, at skatte- og afgiftsministeren finder en fornuftig afgrænsning, f. eks. sådan, at organisationer, der yder en egentlig faglig og erhvervsmæssig bistand til deres